Liber primus

Nõne apud veteres quoq₃ añ nr̃i platonis etatẽ magnũ sepe certam̃ cũ stulticie temeritate certauimus. Eodẽq₃ supstite ꝓceptore eius Socrates iniuste victoriã mortis me astãte ꝓmeruit. Cuius hereditatẽ cũ deiceps epicureũ vulgus ac stoicũ ceteriq₃ ꝑ suã quisq₃ ꝑte raptum ire molirẽtur meq₃ reclamãtẽ renitẽtẽq₃ velut in ꝑtẽ prede traherẽt. vestẽ quã meis texuerã manibus disciderũt arreptisq₃ ab ea panniculis totã me sibi cessisse credẽtes abire. In quibus qm̃ quedã nr̃i habitus vestigia videbãtur meos esse familiares imprudẽtia rata nõnullos eorũ prophane multitudinis errore peruertit

p qd innuitur ꝙ q̃ vult ꝓbari opꝫ se totũ tradere ph̃ie ꝑ ꝯtinuũ studiũ ⁊ laborẽ. Nã sicut vna hyrũdo adueniẽs nõ facit verẽ, nec vna dies calida fac̃ estatẽ, sic nec vna speculatio ph̃ica facit ph̃m. ¶ Nota ꝙ tp̃s optunũ ad ph̃andũ est tp̃s adolescẽtie qd innuẽs boeti⁹ dr̃. cui⁹ larib⁹ ab adolescẽtia fueram obuersat⁹. Nã etas hoĩs assimulat̃ cere q̃ si nimis ẽ mollis vel dura nimis formã sigilli nõ recipit nec retinet. si aũt est tp̃ate mollis vl' dura figurã recipit et retinet. Sic similit' etas nimis tenera sicut infantia nõ recipit doctrinã ph̃icã nec etas nimiũ dura sicut decrepitus. Sꝫ etas tp̃ata q̃lis est adolescẽtia q̃ facilit' intelligit ⁊ itellecta mẽorie cõmendat. ¶ Nota ꝑ lares ph̃ie intelligunt̃ diuerse secte ph̃oꝝ. sic Aristotelis ⁊ platonis qb⁹ boetius ab adolescẽtia fuit obuersatus. ⁊ dr̃ Huguitio ꝯuersari ẽ idẽ quod cõuersari ¶ Notandũ ꝙ ph̃ia dr̃ mgr̃a oim̃ ꝟtutũ qꝛ oẽs ꝟtutes morales docet. vt ptꝫ ex ethicis. ⁊ dico morales ꝓpter ꝟtutes theologicales q̃ sũt fides. spes. ⁊ caritas. Et dr̃ ph̃ia dilapsa a supno cardine. qꝛ ois sapia a dño deo ẽ. Nam sicut scribitur in prologo libri de regimine pn̄cipũ. Deus est qui diuitias sue sapie influit aĩab⁹. i. studẽtib⁹ tribuit grãm cognoscendi cui nihil ẽ difficile ⁊ sine quo nihil ẽ possibile possideri. ¶ Nota vt postea patebit ꝙ boetius false criminabat̃ de lr̃is ꝯposit̃ ⁊ de impedimento delatoris. ⁊ illud quod faciebat sapientia dicebatur facere arte magica. ideo dicit ad ph̃iam. Nunq̃d venisti vt tu mecũ rea falsis crimĩatõib⁹ agiteris ¶ Nota ph̃ia tangit tres rationes propter quas debuit derelinquere boetiũ Prima quia nutrix nõ debet derelinquere suũ alumnũ. Scd̃a qui patit̃ propter alũm nõ decet vt deseratur ab illo. Tertia qꝛ nõ decet ph̃iam dereliq̃

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0048 Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt gefördert durch die DFG